

Nr 23.

Ankom till riksdagens kansli den 16 mars 1944 kl. 2 em.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om fortsatt giltighet av lagen den 30 juni 1942 (nr 493) om avverkningsskyldighet.

Genom en den 25 februari 1944 dagtecknad proposition, nr 115, vilken hänvisats till lagutskott och behandlats av andra lagutskottet, har Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagda i statsrådet och lagrådet förda protokoll, föreslagit riksdagen att antaga följande förslag till

Lag

om fortsatt giltighet av lagen den 30 juni 1942 (nr 493) om avverkningsskyldighet.

Härigenom förordnas, att lagen den 30 juni 1942 om avverkningsskyldighet, vilken jämlikt lag den 30 juni 1943 (nr 500) gäller till och med den 30 juni 1944, skall äga fortsatt giltighet till och med den 30 juni 1945.

Lagen den 30 juni 1942 (nr 493) om avverkningsskyldighet — vilken lag ersatt den tidigare gällande lagen den 12 april 1940 (nr 199) om skyldighet att avverka ved till avsalu — gäller, enligt lag den 30 juni 1943, nr 500, till och med den 30 juni 1944. Enligt förstnämnda lag åligger det ägare av skogsmark samt innehavare av avverkningsrätt att avverka ved till avsalu till den myckenhet och enligt de föreskrifter, som vederbörande kristidsstyrelse enligt anvisningar av statens bränslekommission bestämmer. Underlåter någon att verkställa sådan avverkning, må tvångsutsyning ske och avverkningen äga rum för kronans räkning.

Med ved förstås i ifrågavarande lag brännved och kolved. Vad i lagen stadgas angående ved skall emellertid, i den mån Kungl. Maj:t därom förordnar, äga tillämpning även beträffande virke av annat slag. Med stöd av sistberörda stadgande har Kungl. Maj:t genom kungörelse den 30 juni 1942 (nr 494) förordnat, att massaved (pappersved) skall falla under lagens bestämmelser.

Föredragande statsrådet Domö har i propositionen anfört:

»Det kan synas ovisst, om och i vad mån en lagstiftning av förevarande slag behöver tagas i anspråk under den nästkommande avverkningssäsongen. Emellertid torde, med hänsyn icke minst till det osäkra läget i fråga om importbränslet, möjligheten att föreskriva avverkningsskyldighet böra tills vidare bibehållas. På grund härav torde lagens giltighetstid böra förlängas, förslagsvis till och med den 30 juni 1945.»

Lagrådet har lämnat lagförslaget utan erinran.

Utskottet. Utskottet har ej funnit anledning till erinran mot det genom propositionen framlagda lagförslaget och får därför hemställa,

att riksdagen måtte bifalla förevarande proposition.

Stockholm den 16 mars 1944.

På andra lagutskottets vägnar:

DAVID NORMAN.

Vid ärendets behandling hava närvarit

från första kammaren: herrar *Norman, Mannerskantz, Roos, Hage, Carl Eric Ericsson, Hallagård, Söderkvist* och *Näsström*;

från andra kammaren: fröken *Hesselgren*, herr *Olovson* i Västerås, fröken *Andersson*, fru *Nordgren*, herrar *Cruse, Holm, Wallén* och *Jansson* i Hällefors.

Reservation

av herr *Mannerskantz*, som inom utskottet yrkat, att propositionen måtte avslås.
